

I

(Rezoliucijos, rekomendacijos ir nuomonės)

REKOMENDACIJOS

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

Šis tekstas parengtas atsižvelgiant į 2012 m. rugsėjo 25 d. Liuksemburge priimtą naują Teisingumo Teismo procedūros reglamentą (OL L 265, 2012 9 29, p. 1). Jis visiškai pakeičia Informacinį pranešimą dėl nacionalinių teismų prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo (OL C 160, 2011 5 28, p. 1) ir yra skirtas atspindėti šiuo reglamentu įvestas naujoves, kurios gali paveikti tiek pačią prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pateikiamo Teisingumo Teismui, instituto esmę, tiek tokių prašymų pateikimo tvarką.

REKOMENDACIJOS

nacionaliniams teismams dėl prašymų priimti prejudicinį sprendimą pateikimo

(2012/C 338/01)

I — BENDROSIOS NUOSTATOS

Teisingumo Teismo jurisdikcija priimti prejudicinį sprendimą

1. Prašymo priimti prejudicinį sprendimą sistema yra fundamentalus Europos Sąjungos teisės mechanizmas, kuriuo siekiama suteikti valstybių narių teismams priemonę užtikrinti vieningą šios teisės aiškinimą ir taikymą Sąjungoje.
2. Pagal Europos Sąjungos Sutarties (toliau – ESS) 19 straipsnio 3 dalį ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 267 straipsnį Europos Sąjungos Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti prejudicinį sprendimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ir dėl Sąjungos institucijų, įstaigų ar organų priimtų aktų galiojimo.
3. Žinoma, pagal SESV 256 straipsnio 3 dalį jurisdikcija nagrinėti pagal SESV 267 straipsnį pateiktus prejudicinius klausimus, susijusius su konkrečiomis Statute nustatytais sritimis, numatyta ir Bendrajam Teismui. Tačiau kadangi nepadaryti atitinkami šio akto pakeitimai, šiuo metu Teisingumo Teismas vienintelis turi jurisdikciją spręsti prejudicine tvarka.
4. Nors SESV 267 straipsniu Teisingumo Teismui šioje srityje suteikta bendroji jurisdikcija, įvairiose pirminės teisės nuostatose numatytos šios jurisdikcijos išimtys ar laikini apribojimai. Tokie numatyti visų pirma SESV 275 bei 276 straipsniuose ir Protokolo (Nr. 36) dėl Lisabonos sutarties pereinamojo laikotarpio nuostatų 10 straipsnyje (ESOL C 83, 2010 03 30, p. 1) ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Pagal Protokolo Nr. 36 10 straipsnio 1–3 dalis Teisingumo Teismo įgaliojimai dėl Sąjungos aktų, priimtų su policijos ir teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylomis susijusioje srityje iki Lisabonos sutarties įsigaliojimo, ir vėliau nekeistų, išlieka tokie patys daugiausia penkerius metus nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo (2009 m. gruodžio 1 d.). Taigi šiuo laikotarpiu prašymai priimti prejudicinį sprendimą dėl šių aktų gali būti pateikti tik iš tų valstybių narių, kurios pripažino Teisingumo Teismo jurisdikciją, kiekviena atskirai nurodydama, ar kreiptis į Teisingumo Teismą gali visi jos teismai, ar tik tie, kurių sprendimai toliau teismine tvarka neskundžiami.

5. Kadangi procesas dėl prejudicinio sprendimo priėmimo grindžiamas Teisingumo Teismo ir valstybių narių teismų bendradarbiavimu, siekiant visiško šios procedūros efektyvumo, atrodo naudinga pateikti jiems toliau išdėstytas rekomendacijas.

6. Šiomis privalomosios galios neturinčiomis rekomendacijomis siekiama suteikti daugiau informacijos apie Teisingumo Teismo procedūros reglamento III antraštinę dalį (93–118 straipsnius), pasiūlyti valstybių narių teismams gaires, susijusias su galimybe pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, ir praktiškai patarti dėl tokio prašymo formos ir teisinių padarinių.

Teisingumo Teismo vaidmuo procese dėl prejudicinio sprendimo priėmimo

7. Kaip minėta, Teisingumo Teismo vaidmuo procese dėl prejudicinio sprendimo priėmimo yra aiškinti Sąjungos teisę arba nuspręsti dėl jos galiojimo, o ne taikyti šią teisę faktinei situacijai, kuria grindžiama pagrindinė byla. Šis vaidmuo tenka nacionaliniam teismui, todėl Teisingumo Teismui nepriklauso nei nagrinėti vykstant pagrindinei bylai iškeltų fakto klausimų, nei priimti sprendimo dėl galėjusių atsirasti skirtingų nuomonių, kaip aiškinti ar taikyti nacionalinės teisės normas.

8. Priimdamas sprendimą dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar galiojimo Teisingumo Teismas stengiasi pateikti atsakymą, kuris būtų naudingas sprendžiant pagrindinę bylą, tačiau padaryti iš jo konkrečias išvadas ir prireikus netaikyti atitinkamos nacionalinės teisės normos turi būtent prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Sprendimas kreiptis su prašymu priimti prejudicinį sprendimą

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikėjas

9. Pagal SESV 267 straipsnį bet kuris valstybės narės teismas, turintis spręsti pagal teisminę sprendimo priėmimo procedūrą, paprastai gali pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą. Teismo sąvoką Teisingumo Teismas aiškina kaip autonomišką Sąjungos teisės sąvoką ir šiuo klausimu atsižvelgia į visumą veiksnių, kaip antai į jį besikreipiančios institucijos teisinę prigimtį, nuolatinumą, jos jurisdikcijos privalomumą, proceso joje rungtyniškumą, tai, kad ji taiko teisės normas, ir jos nepriklausomumą.

10. Nesvarbu, ar šalis pagrindinėje byloje to prašė, sprendimą, ar kreiptis į Teisingumo Teismą prejudicine tvarka, turi priimti tik nacionalinis teismas.

Prašymas dėl išaiškinimo

11. Pagal SESV 267 straipsnį kiekvienas teismas turi teisę pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą dėl Sąjungos teisės normos išaiškinimo, jei mano, kad tai būtina jo nagrinėjamai bylai išspręsti.

12. Tačiau teismas, kurio sprendimai pagal nacionalinę teisę negali būti toliau skundžiami teismine tvarka, privalo pateikti Teisingumo Teismui tokį prašymą, nebent atitinkamoje srityje jau egzistuoja teismo praktika (o galinčios egzistuoti naujos aplinkybės nekelia pagrįstų abejonių dėl galimybės nagrinėjamu atveju taikyti šią teismo praktiką) arba teisingas nagrinėjamos teisės nuostatos aiškinimas yra visiškai akivaizdus.

13. Todėl nacionalinis teismas gali, ypač jei mano, kad Teisingumo Teismo praktikoje tai pakankamai išaiškinta, pats nuspręsti dėl teisingo Sąjungos teisės išaiškinimo ir taikymo jo nustatytai faktinei situacijai. Tačiau prašymas priimti prejudicinį sprendimą gali būti ypač naudingas tais atvejais, kai kyla naujas aiškinimo klausimas, svarbus bendrajam interesui vienodai taikyti Sąjungos teisę, arba jei egzistuojanti teismo praktika neatrodo taikytina naujoms faktinėms aplinkybėms.

14. Tam, kad Teisingumo Teismas galėtų teisingai suprasti pagrindinės bylos dalyką ir pateikiamus klausimus, naudinga, kad prie kiekvieno užduodamo klausimo nacionalinis teismas nurodytų, kodėl prašomas išaiškinimas būtinas jo sprendimui priimti.

Prašymas nuspręsti dėl galiojimo

15. Nors valstybių narių teismai gali atmesti jiems šalių nurodytus teisės akto negaliojimo pagrindus, vis dėlto jurisdikciją pripažinti negaliojančiu Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo aktą turi tik Teisingumo Teismas.

16. Todėl kiekvienas nacionalinis teismas, jeigu jam kyla abejonių dėl tokio akto galiojimo, **privalo** pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą nuroydamas priežastis, dėl kurių mano, kad šis aktas gali būti negaliojantis.

17. Vis dėlto, jei šiam teismui kyla didelių abejonių dėl Sąjungos institucijos, įstaigos ar organo akto, kuriuo grindžiama nacionalinės teisės norma, galiojimo, jis išimtiniais atvejais gali laikinai sustabdyti šios normos taikymą arba dėl jos savo nuožiūra imtis bet kokių kitų laikinųjų apsaugos priemonių. Tokiu atveju jis privalo užduoti Teisingumo Teismui klausimą dėl tokio akto galiojimo ir nurodyti priežastis, dėl kurių mano, kad šis aktas negalioja.

Tinkamas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo momentas

18. Nacionalinis teismas gali pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kai nustato, kad jo sprendimui priimti reikia nuspręsti dėl Sąjungos teisės išaiškinimo ar galiojimo. Iš tiesų būtent nacionalinis teismas gali geriausiai įvertinti, kurioje proceso stadijoje reikėtų pateikti tokį prašymą.

19. Vis dėlto pageidautina, kad sprendimas pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą būtų priimtas toje proceso stadijoje, kurioje tokį prašymą teikiantis teismas gali apibrėžti faktines ir teises bylos aplinkybes, kad Teisingumo Teismas turėtų visą informaciją, prireikus būtiną patikrinti, ar Sąjungos teisė taikytina pagrindinėje byloje. Be to, dėl gero teisingumo vykdymo prašymą priimti prejudicinį sprendimą gali būti naudinga teikti išklauseis bylos šalis.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą forma ir turinys

20. Valstybės narės teismo sprendimas pateikti Teisingumo Teismui vieną ar kelis prejudicinius klausimus gali būti bet kokios formos, kuri pagal nacionalinę teisę leidžiama atskiriesiems proceso klausimams spręsti. Tačiau reikėtų turėti omenyje, kad šis dokumentas bus proceso Teisingumo Teisme pagrindas, o šiam teismui reikia turėti informaciją, kuri leistų pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui naudingą atsakymą. Be to, tik prašymas priimti prejudicinį sprendimą siunčiamas pagrindinės bylos šalims ir kitiems Statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims, visų pirma valstybėms narėms, siekiant gauti jų galimas rašytines pastabas.

21. Kadangi prašymas priimti prejudicinį sprendimą verčiamas į visas oficialiąsias Europos Sąjungos kalbas, jis turėtų būti surašytas paprastai, aiškiai, tiksliai ir be perteklinės informacijos.

22. Dešimties puslapių paprastai pakanka tinkamai išdėstyti prašymo priimti prejudicinį sprendimą aplinkybes. Šis prašymas turi būti glaustas, bet pakankamai išsamus ir jame turi būti pateikta visa reikšminga informacija, kad Teisingumo Teismas ir suinteresuotieji asmenys, turintys teisę pateikti pastabas, galėtų lengvai suprasti pagrindinės bylos faktines ir teises aplinkybes. Pagal Procedūros reglamento 94 straipsnį prašyme priimti prejudicinį sprendimą, be pačių Teisingumo Teismui užduodamų prejudicinių klausimų, reikia:

- trumpai išdėstyti ginčo dalyką ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiančio teismo nustatytas reikšmingas faktines aplinkybes ar bent jau išdėstyti faktus, kuriais grindžiami prejudiciniai klausimai,
- pateikti nacionalinių nuostatų, kurios nagrinėjamu atveju galėtų būti taikomos, turinį ir prireikus reikšmingą nacionalinę teismų praktiką ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui šiuo atžvilgiu siūlytina pateikti tiksliai šių nuostatų teksto ir jų paskelbimo šaltinio nuorodas, kaip antai atitinkamo oficialiojo leidinio ar rinkinio puslapį arba nuorodą į interneto puslapį.

— išdėstyti priežastis, paskatinusias prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantį teismą kelti klausimą dėl tam tikrų Sąjungos teisės nuostatų išaiškinimo ar galiojimo, ir jo nustatytą ryšį tarp šių nuostatų bei pagrindinėje byloje taikomų nacionalinės teisės aktų.

23. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą turėtų būti kuo tiksliau nurodytos atitinkamam atvejui svarbios Sąjungos teisės nuostatos, o prireikus pateikta pagrindinės bylos šalių pateiktų svarbių argumentų glausta santrauka.

24. Galiausiai prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas gali, jei mano esant įmanoma, glaustai nurodyti, kaip, jo manymu, reikėtų atsakyti į prejudicine tvarka užduotus klausimus. Toks nurodymas Teisingumo Teismui gali būti ypač naudingas tais atvejais, kai jam reikia priimti sprendimą pagreintinta arba skubos tvarka.

25. Tam, kad būtų lengviau skaityti Teisingumo Teismui pateiktą prašymą priimti prejudicinį sprendimą, svarbu, kad jis būtų atspausdintas mašininraščiu. Be to, daug paprasčiau daryti nuorodas į prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kuriame turi būti nurodyta data ir kuris turi būti pasirašytas, kai jo puslapiai ir pastraipos sunumeruoti.

26. Pačius prejudicinius klausimus reikėtų nurodyti atskiroje ir aiškiai išskirtoje sprendimo, kuriuo prašoma priimti prejudicinio sprendimą, dalyje, pageidautina, jo pradžioje arba pabaigoje. Jie turi būti savaime suprantami neskaitant prašymo motyvų, kurie vis dėlto sudaro tinkamam bylos apimties supratimui būtiną kontekstą.

27. Vykstant procesui dėl prejudicinio sprendimo priėmimo Teisingumo Teismas iš esmės tik panaudoja sprendime, kuriuo prašoma priimti prejudicinį sprendimą, nurodytus duomenis, įskaitant asmenvardį ar pavadinimą ir asmens duomenis. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas, manydamas esant būtina, iš savo prašymo priimti prejudicinį sprendimą turi pats pašalinti kai kuriuos duomenis arba įvardyti vieną ar kelis su pagrindine byla susijusius asmenis neatskleidžiant jų tapatybės.

28. Po prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimo Teisingumo Teismas taip pat gali savo iniciatyva, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo ar vienos iš pagrindinės bylos šalių prašymu užtikrinti tokių anonimiškumą. Tačiau tam, kad būtų veiksmingas, toks prašymas turėtų būti pateiktas kuo ankstesnėje proceso stadijoje ir bet kuriuo atveju ne vėliau nei pranešimas apie atitinkamą bylą paskelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir prašymas priimti prejudicinį sprendimą įteikiamas Statuto 23 straipsnyje nurodytiems suinteresuotiesiems asmenims.

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą poveikis nacionaliniam procesui

29. Nors nacionalinis teismas išlaiko teisę imtis laikinųjų apsaugos priemonių, ypač prašymo nuspręsti dėl galiojimo atveju (žr. 17 punktą), prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikimas vis dėlto neatsiejamas nuo bylos nagrinėjimo nacionaliniame teisme sustabdymo, kol bus priimtas Teisingumo Teismo sprendimas.

30. Gero proceso dėl prejudicinio sprendimo priėmimo Teisingumo Teisme organizavimo sumetimais ir siekiant išsaugoti šio proceso veiksmingumą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas turėtų informuoti Teisingumo Teismą apie visus kilusius atskiruosius proceso klausimus, galinčius turėti poveikio jo prašymui, visų pirma apie naujas šalis, kurioms leista įstoti į nacionaliniame teisme vykstantį procesą.

Bylinėjimosi išlaidos ir nemokama teisinė pagalba

31. Teisingumo Teisme vykstantis procesas dėl prejudicinio sprendimo priėmimo yra nemokamas ir šis teismas nesprenžia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme nagrinėjamos bylos šalių bylinėjimosi išlaidų klausimo; šį klausimą turi spręsti nacionalinis teismas.

32. Jei viena iš pagrindinės bylos šalių stokoja lėšų ir nacionalinės nuostatos tai leidžia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas gali suteikti šiai šaliai nemokamą teisinę pagalbą su bylos nagrinėjimu Teisingumo Teisme susijusioms išlaidoms, visų pirma atstovavimo, padengti. Teisingumo Teismas taip pat gali suteikti tokią teisinę pagalbą, jei atitinkama šalis jos negavo pagal nacionalinę teisę arba jeigu ši pagalba nepadengia arba tik iš dalies padengia Teisingumo Teisme patirtas išlaidas.

Teisingumo Teismo ir nacionalinių teismų susirašinėjimas

33. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą ir atitinkamus dokumentus (visų pirma bylos medžiagą arba jos kopiją) besikreipiantis nacionalinis teismas turi siųsti tiesiogiai Teisingumo Teismui. Siuntą reikia siųsti registruotu laišku Teisingumo Teismo kanceliarijos adresu (Greffe de la Cour de Justice, Rue du Fort Niedergrünwald, L-2925 Luxembourg).

34. Kol prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui bus įteiktas sprendimas, priimtas dėl pateikto prašymo, su juo bendraujama per Teisingumo Teismo kanceliariją, kuri siunčia jam procesinių dokumentų kopijas.

35. Savo sprendimą Teisingumo Teismas siunčia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui. Teisingumo Teismas būtų dėkingas, jei nacionalinis teismas jį informuotų apie pagrindinėje byloje iš šio sprendimo padarytas išvadas ir atsiųstų jam savo galutinį sprendimą.

II — SPECIALIOSIOS NUOSTATOS DĖL SKUBIAI NAGRINĖTINŲ PRAŠYMŲ PRIIMTI PREJUDICINĮ SPRENDIMĄ

36. Kaip numatyta Statuto 23a straipsnyje ir Procedūros reglamento 105–114 straipsniuose, tam tikromis aplinkybėmis prašymas priimti prejudicinį sprendimą gali būti nagrinėjamas pagal pagreintą procedūrą arba skubos procedūrą.

Pagreitintos procedūros ir skubos procedūros taikymo sąlygos

37. Dėl šių procedūrų taikymo sprendžia Teisingumo Teismas. Toks sprendimas paprastai priimamas tik motyvuotu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašymu. Tačiau išimties tvarka Teisingumo Teismas gali savo iniciatyva nuspręsti nagrinėti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pagal pagreintą procedūrą arba skubos procedūrą, jeigu tai atrodo būtina atsižvelgiant į bylos pobūdį arba jos aplinkybes.

38. Pagal Procedūros reglamento 105 straipsnį prašymas priimti prejudicinį sprendimą gali būti nagrinėjamas pagal **pagreintą procedūrą**, nukrypstant nuo šio reglamento nuostatų, jeigu dėl bylos pobūdžio reikia, kad ji būtų greitai išnagrinėta. Kadangi dėl šios procedūros taikymo visiems proceso dalyviams, visų pirma visoms valstybėms narėms, kurių prašoma rašytines arba žodines pastabas pateikti per daug trumpesnius nei įprasta terminus, kyla didelių suvaržymų, prašyti ją taikyti reikėtų tik susidarius ypatingoms aplinkybėms, pateisinančioms greitą Teisingumo Teismo atsakymą į pateiktus klausimus. Didelis asmenų arba teisinių situacijų, kuriuos gali paveikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo sprendimas, kurį jis priims po kreipimosi į Teisingumo Teismą prejudicine tvarka, skaičius savaime dar nėra išimtinė aplinkybė, galinti pateisinti pagreitintos procedūros taikymą ⁽¹⁾.

39. Šios sąlygos dar svarbesnės Procedūros reglamento 107 straipsnyje numatytos **prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūros** atveju. Ši procedūra, kurią galima taikyti tik SESV trečiosios dalies V antraštinėje dalyje „Laisvės, saugumo ir teisingumo erdvė“ nurodytose srityse, atitinkamiems dalyviams lemia dar daugiau suvaržymų, nes ja ribojamas šalių, kurioms leidžiama pateikti rašytines pastabas, skaičius, o ypatingos skubos atvejais ji leidžia visiškai atsisakyti rašytinės proceso Teisingumo Teisme dalies. Todėl prašyti taikyti šią procedūrą reikėtų tik susiklosčius tokioms aplinkybėms, kai absoliučiai būtina, kad Teisingumo Teismas labai greitai priimtų sprendimą dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo užduotų klausimų.

40. Nors čia neįmanoma išsamiai išvardyti visų tokių aplinkybių, visų pirma dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę reglamentuojančių Sąjungos teisės normų įvairovės ir kaitos, nacionalinis teismas galėtų pateikti prašymą taikyti prejudicinio sprendimo priėmimo skubos tvarka procedūrą, pavyzdžiui, SESV 267 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytu atveju, kai pateiktas klausimas lemia asmens, kuris yra sulaikytas ar kurio laisvė apribota, teisinės padėties įvertinimą, arba kai kyla ginčas dėl tėvų valdžios ar vaikų globos, kai teismo, į kurį kreiptasi remiantis Sąjungos teise, jurisdikcija priklauso nuo atsakymo į prejudicinį klausimą.

⁽¹⁾ Norint susipažinti su aplinkybėmis, kurioms susidarius pagal 1991 m. birželio 19 d. Teisingumo Teismo procedūros reglamento su pakeitimais 104a straipsnį pateikti prašymai taikyti pagreintą procedūrą buvo patenkinti arba atmesti, žr. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis, paskelbtas svetainėje www.curia.europa.eu (šias nutartis galima rasti „Teismų praktika“ rubrikos paieškos formoje pasirinkus tokius paieškos kriterijus: Dokumentai – Dokumentai, neskelbti Rinkinyje – Nutartys – Pagreitinta procedūra).

Prašymas taikyti pagreitintą procedūrą arba skubos procedūrą

41. Tam, kad Teisingumo Teismas galėtų greitai nuspręsti, ar reikia taikyti pagreitintą procedūrą arba skubos procedūrą, prašyme turi būti tiksliai išdėstytos teisinės ir faktinės aplinkybės, patvirtinančios skubą, ir visų pirma nurodyta rizika, kuri atsirastų taikant įprastą procedūrą.

42. Jei įmanoma, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas glaustai nurodo, kaip, jo manymu, reikėtų atsakyti į užduotus klausimus. Dėl tokio nurodymo pagrindinės bylos šalims ir kitiems procese dalyvaujantiems suinteresuotiesiems asmenims lengviau išdėstyti savo poziciją, o Teisingumo Teismui – priimti sprendimą, todėl jis padeda paspartinti procedūrą.

43. Prašymas taikyti pagreitintą procedūrą arba skubos procedūrą turi būti suformuluotas nedviprasmiškai, kad Teisingumo Teismo kanceliarija nedelsiant galėtų nustatyti, kad bylą reikia nagrinėti pagal specialią procedūrą. Todėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui siūlytina konkrečiai nurodyti, kurią iš dviejų procedūrų reikėtų taikyti atitinkamu atveju, ir savo prašyme paminėti atitinkamą Procedūros reglamento straipsnį (105 straipsnį, skirtą pagreitintai procedūrai, arba 107 straipsnį, skirtą skubos procedūrai). Ši nuoroda turi būti pateikta aiškiai matomoje jo sprendimo, kuriuo prašoma priimti prejudicinį sprendimą, vietoje (pavyzdžiui, tituliniam lape arba atskirame teismo akte). Prireikus šis prašymas gali būti nurodytas prie prašymo priimti prejudicinį sprendimą pridėjame jį pateikiančio teismo lydraštyje.

44. Glaustai išdėstyti patį sprendimą, kuriuo prašoma priimti prejudicinį sprendimą, dar svarbiau skubos atveju, nes tai leidžia paspartinti procedūrą.

Teisingumo Teismo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo ir pagrindinės bylos šalių susirašinėjimas

45. Susirašinėjimui su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiu teismu ir jo nagrinėjamos bylos šalimis paspartinti ir palengvinti teismo, teikiančio prašymą taikyti pagreitintą procedūrą arba skubos procedūrą, prašoma nurodyti elektroninio pašto adresą ir, jei įmanoma, telefakso numerį, kuriais Teisingumo Teismas prireikus galėtų pasinaudoti, taip pat atitinkamos bylos šalims atstovaujančių asmenų elektroninio pašto adresus ir, jei įmanoma, telefakso numerius.

46. Pasirašyto sprendimo, kuriuo prašoma priimti prejudicinį sprendimą, kopiją kartu su prašymu taikyti pagreitintą procedūrą arba skubos procedūrą Teisingumo Teismui iš pradžių galima perduoti elektroniniu paštu (ECJ-Registry@curia.europa.eu) arba telefaksu (+352 43 37 66). Veiksmų dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą ir prašymo taikyti atitinkamą procedūrą galima imtis iš karto gavus tokią kopiją. Tačiau šių aktų originalai turi būti kuo skubiau perduoti Teisingumo Teismo kanceliarijai.